

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Aleše Roztočila a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Jiřího Pally v právní věci žalobce: **V. Y. N.**, zast. Mgr. Alexandrem Horkým, advokátem, se sídlem Olšanská 2898/4, Praha 3, proti žalovanému: **Velvyslanectví České republiky v Hanoji**, se sídlem 13 Chu Van An, Hanoi, Vietnamská socialistická republika, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 10. 2018, č. j. 3718/2018-HANOKO, o nesouhlasu Městského soudu v Praze s postoupením věci,

t a k t o :

K projednání a rozhodnutí věci **je** místně **příslušný** Městský soud v Praze.

O d ů v o d n ě n í :

I.

[1] Žalobou ze dne 30. 12. 2018 podanou u Krajského soudu v Praze (dále jen „krajský soud“) se žalobce domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, podle nějž je žalobcova žádost o udělení dlouhodobého pobytu za účelem zaměstnání nepřijatelná, neboť si předem nesjednal termín k podání žádosti [§ 169h odst. 1 písm. a) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“)].

[2] Usnesením ze dne 12. 3. 2019, č. j. 51 A 1/2019 - 20, krajský soud postoupil věc Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“). Krajský soud dovodil, že ačkoliv žalobce v žalobě uvedl, že pro případ, že mu bude udělena zaměstnanecká karta, má zajištěno ubytování v České republice na adrese H. 61, K., což je v obvodu krajského soudu, tato svá tvrzení přes výzvu soudu dostatečně nedoložil. Pro určení místně příslušného soudu se tedy neuplatní zvláštní právní úprava vyplývající z § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, ale obecná právní úprava podle § 7 odst. 2 věty první s. ř. s. Podle ní je místně příslušným městský soud.

II.

[3] Městský soud s postoupením věci nesouhlasil a předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o místní příslušnosti podle § 7 odst. 6 s. ř. s. (v předkládací zprávě městského soudu nesprávně uveden § 7 odst. 5 s. ř. s. – poznámka Nejvyššího správního soudu). Podle městského soudu skutečnosti uvedené žalobcem v žalobě a doplněné k výzvě krajského soudu zakládají s rozumnou mírou předvídatelnou pravděpodobnost, že žalobce má u svého zaměstnavatele v České republice zajištěné ubytování na adrese tvrzené v žalobě. To je také místo, v jehož obvodu by měl žalobce splnit ohlašovací povinnost. V daném případě tak lze určit místně příslušný soud na základě kritéria upraveného v § 172 odst. 7 větě druhé zákona o pobytu cizinců, protože místně příslušným je krajský soud a naopak není na místě postupovat podle obecného kritéria upraveného v § 7 odst. 2 s. ř. s.

III.

[4] Nesouhlas městského soudu s postoupením věci není důvodný.

[5] Podle § 7 odst. 2 s. ř. s., *[n]estaví-li tento nebo zvláštní zákon jinak, je k řízení místně příslušný soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv tobo, kdo se u soudu domáhá ochrany. Má-li tento správní orgán sídlo mimo obvod své působnosti, platí, že má sídlo v obvodu své působnosti.*

[6] Podle § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, *[k] řízení o žalobě proti správnímu rozhodnutí a o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu je cizinec v den podání žaloby hlášen k pobytu; jde-li o cizince, který nemusí hlásit pobyt, krajský soud, v jehož obvodu se převážně zdržuje, a v ostatních případech krajský soud, v jehož obvodu byl zjištěn pobyt cizince na území. Pobývá-li cizinec v zahraničí, je místně příslušný krajský soud, v jehož obvodu by měl cizinec po vstupu na území splnit ohlašovací povinnost. To neplatí, jde-li o rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti uhradit náklady spojené se správním vyhoštěním, rozhodnutí o zajištění, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, rozhodnutí o umístění cizince do části s přísným režimem zajištění a rozhodnutí o přestupku.*

[7] Podle § 7 odst. 6 s. ř. s., *[n]ení-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Nesouhlasí-li tento soud s postoupením věci, předloží spisy k rozhodnutí o příslušnosti Nejvyššímu správnímu soudu. Rozhodnutím Nejvyššího správního soudu o této otázce jsou soudy vázány.*

[8] Krajský soud uvážil o místní příslušnosti městského soudu na základě žalobcových tvrzení (uvedených v žalobě a doplněných k výzvě krajského soudu), podle nichž má na území České republiky zajištěno ubytování ze strany budoucího zaměstnavatele družstva Clean Masters na adrese H. 61, K. K osvědčení uvedených skutečností žalobce předložil výpis z katastru nemovitostí dokládající vlastnické právo paní L. S. k domu č. p. 61 v obci K., smlouvu o nájmu domu na dobu neurčitou uzavřenou mezi družstvem Clean Masters jako nájemcem a paní L. S. jako pronajímatelkou dne 11. 2. 2018, na jejímž základě je družstvo Clean Masters oprávněno užívat dům č. p. 61 v obci K. k zajištění bytových potřeb svých zaměstnanců, a čestné prohlášení paní L. S. ze dne 11. 2. 2018 dokládající její souhlas s tím, aby družstvo Clean Masters na základě uzavřené nájemní smlouvy poskytlo v jejím domě ubytování svým zaměstnancům.

[9] Nejvyšší správní soud již opakovaně judikoval, vycházející ze speciálního pravidla podle § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, že místní příslušnost soudu má být určena podle místa, kde by měl cizinec splnit ohlašovací povinnost (srov. např. usnesení ze dne 9. 8. 2017, č. j. Nad 254/2017 - 56, ze dne 16. 8. 2017, č. j. Nad 253/2017 - 44, ze dne 22. 8. 2017, č. j. Nad 255/2017 - 41). V těchto řízeních však vždy vycházel z podkladů, které osvědčovaly, že k naplnění podmínky pro určení místní příslušnosti skutečně dojde (např. z nájemních smluv uzavřených přímo s konkrétním cizincem jako nájemcem). Bylo tak zřejmé, že místo pobytu na území České republiky cizinec neuvedl pouze za účelem ovlivnění místní příslušnosti krajského soudu a obava z možného vybírání si místně příslušného soudu nebyla namístě.

[10] V usnesení ze dne 17. 7. 2018, č. j. Nad 61/2018 - 28, Nejvyšší správní soud uvedl, že „*považuje právní úpravu § 172 odst. 7 věta druhá zákona o pobytu cizinců za krajně neobvyklou, neboť místní příslušnost soudu stanovuje podle v budoucnu očekávané, a již proto de facto vždy nejisté, skutečnosti. Tím spíše je potřeba bedlivě zkoumat, zda existuje podklad, který by s rozumnou mírou předvídatelné pravděpodobnosti osvědčoval, že k naplnění podmínky pro určení místní příslušnosti dle citovaného zákonného ustanovení skutečně dojde. Pouhé tvrzení žalobce, že svou ohlašovací povinnost splní právě tam či právě onde, osvědčením takové skutečnosti není.*“

pokračování

[11] V nyní souzeném případě žalobce v žalobě tvrdil, že pro případ, že mu bude udělena zaměstnanecká karta, má na území České republiky zajištěno ubytování na adrese K., H. 61, tedy v obvodu krajského soudu. K výzvě krajského soudu uvedenou skutečnost potvrdil a doložil listinami uvedenými výše v odst. [8]. Tyto listiny však neprokazují, že právě žalobce má zajištěno ubytování na jím tvrzené adrese. Předložená nájemní smlouva dokládá pouze to, že družstvo Clean Masters je oprávněno užívat pronajatý rodinný dům k ubytování svých blíže neurčených zaměstnanců. Žalobce však nepředložil žádné listiny prokazující, že mu družstvo Clean Masters udělilo příslib uzavření pracovního poměru a s tím souvisejícího ubytování na uvedené adrese, přestože poukázal na to, že k žádosti o vydání pracovní karty a víza skutečnost, že měl u družstva Clean Masters zajištěné pracovní místo, doložil.

[12] Nejvyšší správní soud má shodně se soudem krajským za to, že podmínka pro určení místní příslušnosti soudu podle § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců v nynější věci splněna nebyla. Ostatně ke stejnému závěru dospěl kasační soud i v usnesení ze dne 27. 2. 2019, č. j. Nad 5/2019 - 46, na základě zcela identických podkladů jiného žalobce, jenž shodně tvrdil zajištění budoucího bydliště na adrese K., H. 61. I v tom případě kasační soud dovodil nemožnost použití speciální právní úpravy podle § 172 odst. 7 zákona o pobytu cizinců a nezbytnost použití obecného pravidla pro určení místní příslušnosti vyplývajícího z § 7 odst. 2 s. ř. s. Podle něj je soudem místně příslušným soud, v jehož obvodu má sídlo správní orgán, který vydal rozhodnutí v prvním stupni, tedy žalovaný. Jelikož zastupitelský úřad je podle § 4 odst. 1 zákona č. 150/2017 Sb., o zahraniční službě a o změně některých zákonů (zákon o zahraniční službě) v institucionální rovině organizačním útvarem Ministerstva zahraničních věcí, je jeho sídlem v České republice sídlo Ministerstva zahraničních věcí (viz rozsudek rozšířeného senátu ze dne 30. 5. 2017, č. j. 10 Azs 153/2016 - 52), tedy hlavní město Praha.

[13] Podle § 9 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích), *[v] obvodu hlavního města Prahy působnost krajského soudu vykonává Městský soud v Praze a působnost okresních soudů vykonávají obvodní soudy.* Podle § 3 odst. 1 s. ř. s. *[v]e správním soudnictví jednají a rozhodují krajské soudy a Nejvyšší správní soud.* Místně příslušným projednat a rozhodnout věc je tedy Městský soud v Praze.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 25. dubna 2019

Mgr. Aleš Roztočil
předseda senátu